

Sygn. akt I ACa 198/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 marca 2013 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu – Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSA Beata Wolfke - Kobzar (spr.)
Sędziowie:	SSA Dariusz Kłodnicki SSA Franciszek Marcinowski
Protokolant:	Katarzyna Rzepecka

po rozpoznaniu w dniu 14 marca 2013 r. we Wrocławiu na rozprawie

sprawy z powództwa **D. K.**

przeciwko (...) **Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w G.**

o zapłatę

na skutek apelacji strony pozwanej

od wyroku Sądu Okręgowego w Legnicy

z dnia 9 listopada 2012 r. sygn. akt VI GC 270/12

1. **oddala apelację;**

2. **zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki 900 zł kosztów postępowania apelacyjnego.**

UZASADNIENIE

Powódka D. K. dochodziła od pozwanej (...) Sp. z o.o. w G. zapłaty 61.008 euro z odsetkami od 22.03.2012 r. tytułem części wynagrodzenia z umowy o dostawę i montaż dwóch kompletów kortów do squasha. Powódka wskazała, że w umowie przewidziano płatności częściowe, w tym płatność 80% wynagrodzenia w dniu dostarczenia ścian kortów na plac budowy.

Wobec częściowego spełnienia świadczenia po wniesieniu pozwu, pismem z 17.05.2012 r. powódka cofnęła pozew co do 54.468,93 euro, podtrzymując żądanie w zakresie odsetek ustawowych od tej kwoty za okres 22.03.2012 r. – 16.05.2012 r. oraz pozostającej do zapłaty należności głównej w kwocie 6.539,07 euro wraz z odsetkami od 22.03.2012 r. do dnia zapłaty.

W związku z kolejną wpłatą strony pozwanej pismem z 1.06.2012 r. powódka cofnęła pozew co do całej pierwotnie dochodzonej kwoty, wnosząc o umorzenie postępowania w tej części i podtrzymując żądania odsetkowe z tym, że od

6.539,07 euro dochodziła już tylko odsetek do 31.05.2012 r.

Postanowieniem z 8.06.2012 r. Sąd Okręgowy umorzył postępowanie co do 54.468,93 euro z odsetkami od 17.05.2012 r., przy czym w uzasadnieniu Sąd powołał się na pismo procesowe powódki z 17.05.2011 r.

W dniu 8.06.2012 r. Sąd Okręgowy wydał nakaz upominawczy zobowiązujący pozwaną Spółkę do zapłaty 6.539,07 euro z ustawowymi odsetkami od 22.03.2012 r. oraz odsetkami od 54.468,93 euro za okres 22.03.2012 r. – 16.05.2012 r.

W sprzeciwie od nakazu pozwana wniosła o oddalenie powództwa. Zarzuciła, że wydając nakaz Sąd Okręgowy nie uwzględnił wcześniejszej zapłaty całej należności głównej i kolejnego ograniczenia powództwa, którego powódka dokonała

pismem z 1.06.2012 r. Pozwana zakwestionowała żądanie pozwu w całości, zarzucając że dostawa warunkująca częściową płatność wynagrodzenia była niekompletna, ponieważ zabrakło wtedy bezwzględnie wymaganych ustawą dokumentów, a konkretnie wydanej przez producenta deklaracji zgodności wyrobów z Polską Normą lub aprobatą techniczną, co pozwoliłoby wyroby opatrzyć znakiem budowlanym, koniecznym dla wprowadzenia ich do obrotu i stosowania.

Pozwany podniósł, że wbrew stanowisku powódki nie idzie tu o dokumenty, których dostarczenie przewidziano w § 4 ust. 3 umowy stron po odbiorze końcowym.

Ponieważ wskazane wcześniej dokumenty powódka dostarczyła dopiero 16.05.2012 r., pozwana niezwłocznie zapłaciła wymagalną wtedy transzę wynagrodzenia.

Sąd Okręgowy ustalił:

Umowa z 2.01.2012 r. zobowiązywała powódkę do dostawy i montażu w obiekcie Aquapark K. dwóch kompletnych kortów do gry w squasha produkcji (...).

W umowie strony szczegółowo określili elementy i usługi składające się na jej przedmiot.

Do obowiązków powódki należało wykonanie przedmiotu umowy w sposób gwarantujący zachowanie systemowej technologii (...), dostarczenie do dnia odbioru dokumentu potwierdzającego objęcie kortu certyfikatem WSF, przestrzeganie przepisów BHP i p.poż., realizacja prac zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa, sztuką budowlaną, zasadami wiedzy technicznej i polskimi normami.

Strony ustaliły, że dostawa i rozpoczęcie montażu przedmiotu umowy nastąpi do 21.02.2012 r., zaś zakończenie – najpóźniej 22.03.2012 r.

Na 7 dni przed zakończeniem prac powódka miała zgłosić je do odbioru, zaś po odbiorze – dostarczyć certyfikaty (...), dokumentację powykonawczą, instrukcje i dokument gwarancji.

Strony ustaliły też tryb postępowania na wypadek ujawnienia wad. W razie ujawnienia ich przed odbiorem pozwana była uprawniona do odmowy odbioru do czasu usunięcia wad.

Wynagrodzenie powódki określono na 62.000 euro + VAT. Miało być płatne w następujący sposób:

- zatek w wysokości 10% wynagrodzenia brutto, tj. 7.626 euro – do 7 dni po podpisaniu umowy,

- zadek w wysokości 80% wynagrodzenia brutto – w dniu dostarczenia elementów wszystkich ścian kortów na plac budowy (bez kwarcu wypełniającego ściany),

- zadek w wysokości 10% wynagrodzenia brutto, tj. 7.626 euro, zabezpieczony akredytywą bankową lub wekslem – do 14 dni po zakończeniu montażu.

Pozwana Spółka zawarła umowę z powódką na potrzeby realizacji umowy łączącej pozwaną Spółkę z Gminą K., w której pozwana zobowiązała się dostarczyć w dniu odbioru końcowego wszelkie dokumenty pozwalające ocenić prawidłowość wykonawstwa.

Pierwszą zaliczkę pozwana zapłaciła powódce z opóźnieniem, w dniu 16.03.2012 r.

W dniu 21.03.2012 r. powódka dostarczyła na budowę wszystkie ściany kortów i wezwała pozwaną do zapłaty drugiej zaliczki, co wówczas nie nastąpiło. W kwietniu 2012 r. powódka wezwała pozwaną do dokonania cesji jej wierzytelności wobec inwestora (Miasta K.). Inwestor nie wyraził zgody na cesję z uwagi na zakaz umowny. Zaproponowano zgłoszenie powódki jako podwykonawcy w zamiarze objęcia jej ochroną z art. 647¹ kc i 13.04.2012 r. pozwana zwróciła się do Miasta K. o zgodę na wykonanie części robót przez podwykonawcę, uzyskując zgodę.

Wobec braku zapłaty drugiej transzy zaliczki powódka 18.04.2012 r. wstrzymała prace, pozwana tłumaczyła opóźnienie brakiem środków i wezwała powódkę do złożenia oświadczenia warunkującego przekazanie środków przez UM K., zapowiadając następną płatność z kredytu.

W odpowiedzi na kolejne wezwanie do zapłaty pozwana zakwestionowała kompletność dostawy – podniosła brak dokumentów potwierdzających zgodność z wymogami technicznymi.

Powódka w odpowiedzi wyjaśniła, że przedmiotowy kort nie jest obiektem budowlanym a elementem wyposażenia sali do squasha i nie wymaga w/w dokumentów, zaś certyfikaty dotyczące kompletnych kortów pozwana otrzyma po odbiorze.

W dniu 16.05.2012 r. powódka dostarczyła pozwanej i inwestorowi dokumenty konieczne dla odbioru, a potwierdzające dopuszczalność wbudowania zastosowanych materiałów.

Pozwana zapłaciła powódce 54.468,93 euro 16.05.2012 r. i 6.539,07 euro w dniu 31.05.2012 r.

Przy takich ustaleniach Sąd Okręgowy uznał żądanie odsetkowe za uzasadnione. Zdaniem Sądu, strony łączyła umowa o dzieło i 21.03.2012 r. powódka wypełniła warunek zapłaty objętej sporem części wynagrodzenia, dostarczając wówczas wszystkie ściany kortów. Sąd Okręgowy podniósł, że strony nie uzależniły zapłaty od dostarczenia wskazywanych przez pozwaną dokumentów, przewidziały natomiast, że stosowne dokumenty zostaną wydane w dniu odbioru lub później.

Wyrokiem z 9.11.2012 r. Sąd Okręgowy zasądził od pozwanej na rzecz powódki odsetki ustawowe od 54.468,93 euro od 22.03.2012 r. do 16.05.2012 r. oraz od 6.539,07 euro od 22.03.2012 r. do 31.05.2012 r. (pkt I) oraz 20.128 zł tytułem kosztów procesu (pkt III), zaś co do 6.539,07 euro postępowanie umorzył (pkt II).

Pozwana zaskarżyła wyrok w pkt I i III, wnosząc o jego zmianę przez oddalenie żądań odsetkowych powódki oraz zasądzenie od niej kosztów postępowania.

W apelacji pozwana podniosła następujące zarzuty:

- naruszenie art. 229 kpc przez uznanie faktu dostarczenia elementów kortów za przyznany,

- naruszenie art. 233 kpc przez wyprowadzenie z e-maila z 09.05.2012 r. błędnego wniosku o niekwestionowaniu kompletności dostawy przez pozwaną,

- naruszenie art. 233 kpc przez przyjęcie, że roszczenie o drugą transzę wynagrodzenia było wymagalne,

- naruszenie art. 65 kc w zw. z art. 642 kc przez błędną wykładnię umowy i pominięcie ustawowego obowiązku dostarczenia dokumentów potwierdzających dopuszczalność stosowania produktów w budownictwie.

Powódka domagała się oddalenia apelacji i przyznania jej kosztów postępowania odwoławczego.

Sąd Apelacyjny zważył:

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie, choć Sąd Apelacyjny nie w pełni podziela wywód prawny zaprezentowany w uzasadnieniu skarżonego wyroku.

Wbrew stanowisku Sądu Okręgowego strony nie przewidziały w umowie odbiorów częściowych w rozumieniu art. 642 § 2 kc, których istotą jest oddanie zamawiającemu wyodrębnionej części dzieła za zapłatą odpowiadającej mu części wynagrodzenia.

W umowie strony przewidziały jedynie płatności częściowe, błędnie określone jako zadatek, a będące w istocie zaliczką (przedpłatą), których wartość nie została wprost powiązana z wyodrębnioną częścią przedmiotu umowy, a co najwyżej korespondowała ze stanem zaawansowania dzieła. Jeśli zatem ściany kortów nie podlegały odrębnemu, częściowemu odbiorowi, a tym samym także przekazaniu pozwanej Spółce i następnie inwestorowi jako samodzielna część obiektu nadająca się do użytku, z zasady nie może pozwana skutecznie podnosić zarzutu ich niekompletności, tj. zarzutu właściwego uprawnieniom rękojmianym czy też przysługującego pozwanej na etapie końcowym prac, jak się strony umówiły w § 4 ust. 5a.

Jest oczywistym, że same ściany kortów, w dodatku bez wypełnień, nie mają żadnej wartości użytkowej ocenianej z uwzględnieniem charakteru i przeznaczenia obiektu i dopiero montaż kompletnych kortów miał stanowić o realizacji przedmiotu umowy o wymaganych właściwościach.

W tych okolicznościach, niezależnie od treści § 4 ust. 3 i niezależnie od tego, czy wskazywane przez pozwanego „brakujące” dokumenty były tu konieczne z mocy ustawy, w żadnym razie nie można zgodzić się z pozwaną, iżby brak tych dokumentów przesądzał o niewykonaniu umowy w zakresie warunkującym płatność drugiej części przewidzianej zaliczki.

Nie sposób też pominąć przywołanej przez Sąd Okręgowy korespondencji między stronami. Wskazuje ona jednoznacznie, że rzeczywistą przyczyną nieterminowych płatności były trudności finansowe pozwanej Spółki, natomiast późniejszymi zastrzeżeniami dotyczącymi dokumentów pozwana posłużyła się jako pretekstem do wstrzymania się z płatnością umówionej zaliczki, w zamiarze uniknięcia skutków opóźnienia.

Powyższe argumenty przesądziły o pełnej akceptacji skarżonych rozstrzygnięć, tj. także orzeczenia o kosztach postępowania, w którym pozwana Spółkę należy traktować jako przegrywającą sprawę, z konsekwencjami z art. 98 kpc. Jest bezspornym, że należność główną, której wartość decyduje o wysokości opłaty od pozwu i stawce wynagrodzenia pełnomocnika, pozwana uregulowała po wniesieniu pozwu. Faktem jest, że wydając w dniu 8.06.2012 r. postanowienie o częściowym umorzeniu postępowania oraz nakaz upominawczy Sąd Okręgowy przeoczył kolejną wpłatę pozwanej na poczet należności głównej. Przeoczenie to nie może jednak obciążać powódki, skoro pozwem objęła roszczenie w pełni usprawiedliwione co do zasady i wysokości, zaś

później podejmowała czynności procesowe adekwatne do stanu rozliczeń i to nie ona decydowała o treści nakazu oraz zakresie jego zaskarżenia.

Z tych względów apelację oddalono na podstawie art. 385 kpc i po myśli art. 98 kpc orzeczono o kosztach postępowania apelacyjnego.

MR-K